

Mira Rakhmatova

- Őirler -

Yayın Tarihi:

12.03.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Mira Rakhmatova

hep beni gördün Dünya

1- oldu

Dualarım hep sendeydi tam 1 yıl önce
Ben seni ter temiz yürekten sevdim
yüreğimdeki ağrı ve bizim seninle gezdiğimiz sokaklar
Sevdiğim sevildiğim bir zamanlar
Yalanlarına inandım çocuk gibi çok mutlu oldum
Baş rolda yalan aşıklar olduk
sen kendini benim seni tanıdığım kadar tanıyamazsın
Sana verdiğim sevgini saygımı kimsede bulamazsın
Ah aptal yüregim seni sevdi
Şimdi aynı şehirdeyiz amma iki yabancı
Sevdiğim demiştin bilemedim seni sevgin iki günlük
Öyle terk etip gidişin oldu ki
Bütün hayalarımı kırdın
Bak geçti bir yıl Amma geçmiyor o yürek sancısı
Hiç bilmediğin bir sır vereyim sana
Ölmek nasıl bilemiyorum
Amma ölümü de cehennemi da sen bana yaşatın

Mira Rakhmatova

Af et

Bela gelse başına.
Hiç üzme kendini
Hayat çok zor bunu unutma .
Doğurmak şansında var yaşamak zorunda sın.
kimin şansı iyi kimin kötü bu sır .
olabilir karşında kotu biri yapar sana ihanet,
sen af et af et onu her zaman ,
yaşa bu ikki günlük dünyayı güzel bir şekilde ,
çünkü dünya yalan dünya geçer dünya

Mira Rakhmatova

Ağla kalbım

Ağla kalbım ağla
O bir daha dönmeyecek ağla
İçinde değil dışından ağla
Bu nasıl ihanet etti bize
sana da acı verdik
Şimdi yollarımız ayrılık
Onu göremezsin bir daha
Susma içinde değil dışında son defa ağla
Namert adam terk etti
Ağla şimdi son defa ağla

Mira Rakhmatova

Allahımdan bulasın

Senden başka sevmedim
Acı verdin acı çektim
Hayallerimle oynadın
Dertlere sabır ediyor dertli gönlüm
Yaktın beni yıktın dünyamı
koscoca dünyayı dar ettin bana
Helal etmem hakimi sana
Şana canım dedim canımı verdim
Ömrüm dedin ömrümü aldın
Geçer mı bu acı bilmiyorum
Helal etmem hakimi sana
Allahımdan bulasın
Yaktın beni bu dünyada
Yansın canın cehennemde

Mira Rakhmatova

Anlayamadılar

Anlayamadılar derdimi
Güler yüzüm örtüyor herşeyi
Yalandan gülücükler parladı yüzüme
Anlayamadı kimsecikler
Yaralı yüreğimin derdini
Çok konuşur dilim susmaz
Şusarsa sanki parçalanır darılan yüreğim .
Bazen gülmek bahane ağlar gözlerim
Kimsecikler bilemez yürek sancimi
Anlayamazlar anlamadılar kimsecikler derdimi.

Mira Rakhmatova

Annem gurbet ellerde yalnızım

Şimdi yaşıyorum yalnızlıklarda
Duaların koruyor gurbet ellerde
küçücükken ninnilerle uyuttun beni
Ağlarsam ağlardın beraber
Hasta olursam sabaha kadar beklerdin başımda
Ne çabuk büyüdüm anne
Bu kadar korip korudun
Hep güzel şeyler öğrettin
Malu dünya umurunda olmadı asla
Hep koşturdun evladım diye
Her gece başımı okşardın
Yorulmadın asla
Nail öderim hakkını anne
kıkun boğazımı yakıyor
Özledim seni be anne
Bak kocaman oldum anne oldum
Bahtım kara saf oldum
Sen siz her gün maf oldum
Düştüm kalktım sayende
Duaların koruyor gurbet Ellerde!!!!

Mira Rakhmatova

Babalar İçin

Bir babanın göz yaşını gördüm
Ezilip derdini anlatı dinledim
Kendi geç ruhu yaşlanmış
Saçları bembeyaz derdi dağ
Dedi yaktı canımı evlat hasreti
Grrle buyutmuştum evladımı
O gitti kaldım yetim ben
Evlat hasreti görmesin kimse
Baba olmak kolay değil yüreği böyle ayrılık kaldırmaz
Bahar gelir döner tekrar kışa
Baba gnl ağlar gece gündüz kan
Kimseye evlat hasretinde kalmasın
Evlat acısına yürek dayanmaz
Koskoca mitler yıkılmış kararmış yüreği yanıyor

Mira Rakhmatova

Babaya evlat hasreti

Bir babanın göz yaşını gördüm
Ezilip derdini anlatı dinledim
Kendi genç ruhu yaşlanmış
Saçları bembeyaz derdi dağ
Dedi yaktı canımı evlat hasreti
Gürürle buyutmuştum evladımı
O gitti kaldım yetim ben
Evlat hasreti görmesin kimse
Baba olmak kolay değil yüreği böyle ayrılık kaldırmaz
Bahar gelir döner tekrar kışa
Baba gönlü ağlar gece gündüz kan
Kimseye evlat hasretinde kalmasın
Evlat acısına yürek dayanmaz
Koskoca ümitler yıkılmış kararmış yüreği yanıyor

Mira Rakhmatova

Beddua

Dört mevsimi kış yaşı yazın olmasın.
Bir çıkış ara yolun olmasın
Yerlerden yerlere çarptın gönlümü
Gözlerin kan ağlasın sileninin olmasın
Tek kalınca beni hatırla
Dönmek iste amma döneme
Biçare perişan kal kimse görmesin
Ayağa kalkama yerlerde sürün
Derdin olsun derman bulama
Kudretin gücün asla kalmasın
Sıcak yastığın buz olsun
Başın yastık değil taşları bulsun
Her gün mekanın sokaklar olsun
Yerlerden yerlere çarptın gönlümü
Çarpar elbet bir gün bu ahım seni
Biçare gönül bulur elbet birini
Kıymet değer bilen birini
Çekmeye değemezmiş seni çileni
Kalbim da izin bile kalmayacak bir gün.

Mira Rakhmatova

Bir yıl oldu

Bir yıl oldu sevdim seni
Kimin için az kimin için fazla
Amma ömrüm verdim sana
Hayatımı hep senle öğrendim
Sen benim için iki gözüm
Sensiz kalınca unuttum gülmeyi
Sevilmeyi en güzel rengarenk anlamını
sende gördüm
sende öğrendim
sende yaşadım

Mira Rakhmatova

Birak beni kendi halıma

Hak etmiyorsun sen beni benim sevgimi
Çekmeye değmez miş seni çileni
Yüreğimi parçaladın söyle mutlu musun şimdi
Gözlerimi damlatin kan söyle rahatmısın
Sevgimi hiç mi yök değeri
Her an düşüyorsun gözümde, sevgim dönüyor nefret 'de
Her an bitiyor sevgim Buz gibi soğuyorum soğuyor bu yürek sana
Kara bahtım oyun mu oynadı yoksa bana
Yoruldum be vefasız yâr birak artık kendi halıma
Hak etmiyorsun edemessin asla
Kelebekler etrafında pervane
Geçerlerim gündüzlerim etin zehir
Yok huzur kalmadı hiç bir şeyi tadi tuzu
Yoruldum yoruldum katlanacak gücüm tükendi
Vefasız yar birak beni artık kendi halıma

Mira Rakhmatova

Bitmek bilmez dertler

Şair olup şiirler yazsam
Bitmek bilmez dertler
Yürek derdim kağıda döksem
Bitmek bilmez sözlerim
Kime ne ettim bilemedim
Neden sızıyor hep bu yürek
Sözlerim derdim çoktur
Yazmak la bitmez asla
Biter kalem kağıt, dertler ise gider mezara
Ne ettim ben bilemedim
Hangisine yanayım.
Her saba tazeleniyor yürek yarası.
Dinmek bilmiyor hasret
Özlem dolu gözlerim
Bitmek bilmiyor asla...
Ben bu derde nasıl bulayım derman .
Meğer dost elinden var mi çare
Meğer bu benim kaderim mi ? Değişmek bilmeyen
Kaderde meğer varmış bunları yaşamak
Kaderim kötü yazı ile yazılmış
Yalandan belli olmayan dostları önünde gülmek
Mutsuzken mutlu görünmeye çalışmak
Meğer bu benim kaderim mi ? Değişmek bilmeyen
Gülen yüzüm olmaz olsun yalandan

Mira Rakhmatova

Canim babam

Odanın ışığı yanıyor bütün gece gündüz
Yokluğuna inanmıyorum
Bu ağır bir ayrılık kötü kâbus
Gördüğüm, duyduğum her şeyde
Her yerde babam seni arıyorum
Sensiz ev değilde dünya oldu karanlık
Yazım bile döndü kışa
Maşmavi gökyüzü olmuş simsiyah
Yağmur yıkıyor göz yaşlarımı
Baba bulamıyorum hiç bir yerde izini
Özlemim derinleşiyor her gün daha
Güler yüzün güneş gibi parlardı hep
Sıcaklığın yetardi sadece bana değil dünyaya
Sen vardın gülerdim hep
Artık Ben gülemiyorum baba!
Gülen birini gördüğümde yüreğim ağlıyor kan
Bu yolculuk ayırdı seni benden
Mekânın cennet olsun babam
Ellerim açarım her gece gündüz dualarım başlayacak senin adına □□□□□□

Mira Rakhmatova

Canim babam Mekânın cennet olsun

Gidişinine bugün olmuş bir hafta
Seni her köşede arıyorum , bir bilsen baba
Doya doya baba diyememenin acısı var içimde
Doya doya sarılamadım, öpemedim yüzünden
Seni çok özledim yüreğime düşmüş ateş
Babam Öldü demek zor geliyor bana
Bu soğuk, kelimeye alışamadım
Uğursuz seferin ayırdı seni benden
Canımdan can koparıp gömdüler soğuk toprağa
Canımı alsaydı koparmasaydı beni senden olmazmiydi baba
Bu kadarmı bıkmıştın yaşamaktan hayattan
Bu ne acele , habersiz kandirdin gittin ansız
Şenelerce çalışmanın yorgunluğunu atacak, keyfini çıkaracak tin emekligin
Özledim, seni çok özledim baba derdime derman bulamam asla
Seni, arada bir hatırlıyorum sanma sakın
Yüreğimde bir yaradır bu özlem, bu hasret
Sağlığında bilemedim, böyle olacağını
Bilseydim Ayrılırmazdim yanından,
Hayırlı bir evlat olamadım sana, biliyorum
İş di-ye koştum amma varmı bi derdin diye düşünemedim asla
Ardından kaldım ağlayarak
Her an sana dua ediyorum Mekânın olsun cennet
Dilimde senin adın, yüreğimde hasretin
Bir gece, ne olur rüyama gel baba
Doya doya bakmak isterim nur yüzüne
Hasretinle yanmış yüreğim soğusun BABAM
Belki uğruna yandığım canım babam
Mekânın cennet olsun

Mira Rakhmatova

Canim babam mekanin cennet olsun

Koca dünya darmi geldi
Yokluğun parçalıyor yüreğim
Babasiz sofranı tadi tuzu yök asla
El zanneder gülüyorum tasasızım gamsızım
Yaşıyorum Allah veren emanet canla amma sanki cansızım
Geçmek bilmez her gün artar can sızım ağlar kan
Konu sen olunca sızladım başım eğildi yerlere babam
Genç yaşta gurbet ellerini adımladım
Yurdumdan yuvamdan uzak kaldım
Sana hasret kaldım BABAM
Sen çocuklarına ömrünü verdin
Ben seni canımdam fazla sevdim amma derdine şifa bulamadım
İş dedim malu dünya dedim
Hiç düşünmedim babam emanet
Sana hasret kaldım BABAM
Küçükken hep ağlardım arardım seni evimizin her köşesinden
Bulurdum okşardım o kar yağmış saçlarını
Çalışırdın yavrularım di-ye
Avuçlardım buz tutmuş ellerini
Hangi doktor bulabilir derdime şifa
Sen gittin gitti hayatın tadın
Kara yazmış felek benim bahtımı
Uzak kaldım anlamadım derdini
Hastane önlerinde şifa bekledim
Senin sağlıklı haberini gözledim
Azrail de peşindeymiş bilmedim

Mekanın cennet olsun CANIMBABAM

Ne acelen vardı bizleri bırakıp gittin

Anan Baban kardeşin çağırıldı da onleri mu seçtin

Sen yetimdin babasız bizi de yetim ettin

Şimdi ana kucağında yat BABAM

İlk bayram sensiz kara bulut çöktü başıma

Kokunu yüzünü özledim canım babam

Bayramın kutlu mekanın cennet olsun

Beyazlarda nur içinde yat babam

#babahasreti #canimbabam #babacimmekanincennetolsun #babacim

Mira Rakhmatova

Çocukluğum

Çocukluğum, çocukluğum...
Nerde kaldı masum gülüşlerim
Ne zaman Büyüdüm koşar oldum
Ah geçen o masum çocukluğum
Uzaktarda kaldı o tos topraklar
O sabahlar, o geceler, O günler
Gamsız tasasız günler.....
Bilmezdi Yüreğim başım , gam
Bazen ağlardım gereksiz yerde
Düşerdim ama ağır ağırılmaz canım
Hemen ağlardım başımı koyup babam omuzuna
Yoktu içimin bir derdi
Nazlanırdım küserdim hemen , sebepsiz yerde
Bazen sıkılırdım çabuk
Gülüp oynamaktan Yorulup koşmaktan
Çocukluğum, çocukluğum...
Ah geçen o masum çocukluğum
Hasret kaldım sana çocukluğum

Mira Rakhmatova

Dünya Bizim Sınavımız

Dünya bizim sınavımız
Kararımız kaderimiz
Gökyüzümüz yer ile
Yoğrulmak bilmiyor asla
Durmadan dönüyor
Bir yanda gülen bir yanda ağlayan
Bir kapıda düğün bayram
Bir kapıda hasret matem
İşte böyle acımasız Dünya
İnan yorulursun seyredince
Düşünürsün çözüm bulamasın
Düşersin tekrar kalkarsın
Aynı yerden devam edersin
Durmadan dönüyor Dünya

Mira Rakhmatova

Geçeler arkasında saklandım

Karanlık gecelerin arkasına saklandım yine
Bazılar uyuyor dalıp pembe rüyalarda
Kurşunlar sıktı lafların deli gönlüme,
Tesbih yaptım hepsini kalbime
Yakmadı hiç bir şey yakmadı beni,
Ömrümü tüketen şey düşüncesiz sözlerin
Sokak köşeleri seni anlatır
Işık lambalarından parlıyor yüzün
Ah kurşun gibi sözlerin
Karartı herşeyimi
Geçemi ve gündüzümü kalmadı bi önemi

Mira Rakhmatova

Gizli kalsin

Yar aşkım gizli kalır
Sesiz sedasız sensiz kalsın
Ne olur senden tek dileğim
Deme sevme beni
Kara kaşın kara gözün
Gizli kalsın
Kavuşmayalım amma sevgim gizli kalsın
Ölene kadar saklarım
Yar aşkım kaldı gizli
Amma senden hatıra
Kavuşmamız kader değil
Kalsın hayaller gizli aşkım

Mira Rakhmatova

Gürbet sensiz Anne

Ñede yoksun yanımda .
Özlüyorum seni ANNE
Oğul ,kızım, mal dünya için
Biraktım geldim seni Anne
Küstün Bana Ağladın arkamdan
Sana çok muhtacım amma yoksun yanımda
Uzaklarda sin, Çabalamaktan yoğrudum
Dünya sınavı ağır ,
Düşersin kalkınca eziyor Namertler
İyi uzaktasın göremiyorsun Derdimi
Nasıl Omuzuna ihtiyaç duyduğumu
Anne bu bahtı kara kızı neden getirdin Dünyaya
Güçlü diye zan etmişim kendimi
Çok yoğrudum güçüm kalmadı anne
Dünya hep acımı yada aciller sadece Bana Mİ Annem

Mira Rakhmatova

Hep beni Gördü Dünya

Hep beni gördün Dünya,
Sen beni vurdun Dünya.
Ne kadar çektim aı
Amma teslim olmadım asla
ekerim daha fazla
Kayıp etmeyeceğim öz güvenimi
Yüreğimi ettin parça
Ayağımı kestin yerden defalara
Korkmadım sende asla
Hep gülümsemeyi öğrendim
Kader dedim boğ verdim
Sayfamı yeni atımdı
Sana inat yağadım
NamerTlere yol verdim !!!

Mira Rakhmatova

İlk bayramim babamsiz

Koca dünya darıni geldi
Yokluğun parçalıyor yüreğim
Babasiz sofranı tadi tuzu yök asla
El zanneder gülüyorum tasesızım gamsızım
Yaşıyorum Allah veren emanet canla amma sanki cansızım
Geçmek bilmez her gün artar can sızım ağlar kan
Konu sen olunca sızladım başım eğildi yerlere babam
Genç yaşta gurbet ellerini adımladım
Yurdumdan yuvamdan uzak kaldım
Sana hasret kaldım BABAM
Sen çocuklarına ömrünü verdin
Ben seni canımdam fazla sevdim amma derdine şifa bulamadım
İş dedim malu dünya dedim
Hiç düşünmedim babam emanet
Sana hasret kaldım BABAM
Küçükken hep ağlardım arardım seni evimizin her köşesinden
Bulurdum okşardım o kar yağmış saçlarını
Çalışırdın yavrularım di-ye
Avuçlardım buz tutmuş ellerini
Hangi doktor bulabilir derdime şifa
Sen gittin gitti hayatın tadın
Kara yazmış felek benim bahtımı
Uzak kaldım anlamadım derdini
Hastane önlerinde şifa bekledim
Senin sağlıklı haberini gözledim
Azrail de peşindeymiş bilmedim

Mekanın cennet olsun CANIMBABAM
Ne acelen vardı bizleri bırakıp gittin
Anan Baban kardeşin çağırıldı da onleri mu seçtin
Sen yetimdin babasız bizi de yetim ettin
Şimdi ana kucağında yat BABAM
İlk bayram sensiz kara bulut çöktü başıma
Kokunu yüzünü özledim canım babam
Bayramın kutlu mekanin cennet olsun
Beyazlarda nur içinde yat babam
Mira Rakhmatova

İmkansız

Ağlasam sesimi duyar mısınız,
Gözumdan akan damlaları silermisiniz
Yüreğim sizliyor dersem
Dokunabilir misiniz,
Şiir olarak yazıyorum
Ama mısralarım yürek yanđım bilirmisiniz
Bilemezdim satırlarım şarkı gibi bu kadar güzel,
Kelimeler kifayetsiz soğuk kiş gibi
Anlatamıyorum...
Öylesine imkansız bazı şeyler
Öylesine acı verici Hayat.....

Mira Rakhmatova

İyi bak kendine

Hiç bir şeye kalmadı gücüm
Acılara katlanacak kadar yok artık sevgim
Seni sevip rüyalara daldım
Rüya kabus oldu uyandım
Artık hiçbirşey değiştiremez beni
Bak gittim senden amma ölmedim
Sen vazgeçmemişken her gün öldüm dirildim
Şimdi diyecek tek söz sözüm var sana
Geçmiş olsun iki gözüm
İYİ BAK KENDİNE

Mira Rakhmatova

Kader değilmiş

Sevenler bir olamaz demişler
Sanki bizim için söylemişler
Bizi biz değil kader ayırdı
Ne diyeyim kaderimiz böyleymiş
Yollarımız ayrı
Hasretinde geçiyor bütün gün
Yüreğime ateş duştu yar
Yana yana kömür oldum
Sebebi sen değilsin Ayrılık kadermiş
Biliyorum asla dnmeyeceksin
Biliyorum göz yaşım yağmur olacak
Ne yapalım kaderimiz böyleymiş
Yollarımız ayrı

Mira Rakhmatova

Kal dedim gitti

Yar dedim yara oldu
Kal dedim gideceğim dedi
Ah bu cana ne intikamın vardı
Yakıyor canımı vaz geçtin sen benden
Neden nerede günahım bilemedim sevgilim
Artık dönme dönemezsin
Bu kadarına hak etmiyorum
Uzaktardan özlerim seni
Adın hikayem olsun bırak böyle kalsın
Bir daha ayrılık ağır gelir bana
Bırak asla dönme nerede neydi günahım sevgilim
Derin derin gömülsün yüreğimde
Yar yaram oldu

Mira Rakhmatova

Kimsesiz çocuklar

Anne kokusu arıyor
Baba hasreti çekiyor
yine de gülmekten vazgeçmiyor
Kimsesiz çocuklar
Yürekleri dert lanmış
karanlıkta bağlanmış
Anne hasreti çekmiş
Ümüdünü kayıp etmemiş
Gülmekten vazgeçmemiş
Kimsesiz çocuklar
Annesi kim bilmeyen
Bazen gülüp ağlayan
Kirik kalbi sızlayan
Annesi kim bilmeyen
Aile hasreti çeken
Rüyasında hep gören
Merhametli çocuklar
Kimsesiz yavrural

Mira Rakhmatova

Kör olsun

Gözü Kör olsun görmedi göz yaşlarımı
Onun kadar kimseni sevmedim
Bu acılarım ne kadar sürer bilmiyorum
Amma elbet geçer bir gün
bir gülüşü vardı delirtti beni
En sıcak sözleri yalanlar oldu
Çok sevindim çocuklar gibi
Ah aldı her şeyimi tuz bastı gönlüme
Terk edip gidişleri yaktı bu canı
Yarı gözü kör olsun görmezden geldi

Mira Rakhmatova

Mezarda sevduğum var

Mezarda sevdiğim var
Canım yana yana kl oldu hasretine
Canım sevgilim gmdm seni gönlüme
Genç yaşta yregim oldu mezar
Ruhum yaşıyor hayata
Gnlme kurdun koca mezar
Ben şimdi ne yapayım sen sız
Dirik murda gmdm seni gönül mezarıma
Bırak beni kendi halime kalayım
Çuru artık kayıp ol mezarımdan
İstemiyorum seni çık aklımdan

Mira Rakhmatova

Nelere kadirsin Hayat

Ey Hayat sen nelere kadirsin...
Yaşamaya mecburum biliyorum
Ağaçlar sonbahara hazırlanıyor
Büyüdükçe büyüyor acılar
Çocukluğumu çok özledim
Yağmurda Topraktan kalkan o kokuyu koklardım...
Sen nelere kadir değilsin hayat
Ne isterdin alamadın
gönlümün □er□ini sorsan bana,
Tarif edemem sana sözlerle
Derdime derman yarama merhem bulamam asla
Ve bilirim zalim sen misin yada yer yüzünde olanlar
Ben hayaller kurarken yalanlar bağışlıyorsun hep bana

Mira Rakhmatova

Ömr geçer gün geçer

Ömür geçer gün geçer
Geçmez yürek acısı
Baharda bağlar güzel
Kışta yakışır kar
Sesiz izlemeleri
Halimi sormaları
Geçmez aklımdan
ilk bakışları
Onu yalanları asla çıkmaz aklımdan aklımdan
Gülümsemeleri , yürümeleri ,
Taşıyorum seni Yüreğimde
Ayrılmayı kim düşündü
Sadece kaldı şirin hatıra
senin gibi yarı sevip
Dünya düştü başıma
Gine düştün aklıma
Bir zamanlar edin kalbimin sahibi
Şimdi kime sahipsin canım

Mira Rakhmatova

Ömür Geçer Gün Geçer

Ömür geçer gün geçer
Geçmez yürek acısı
Baharda bağlar güzel
Kışta yakışır kar
Sesiz izlemeleri
Halimi sormaları
Geçmez aklımdan
ilk bakışları
Onu yalanları asla çıkmaz aklımdan aklımdan
Gülümsemeleri , yürümeleri ,
Taşıyorum seni Yüreğimde
Ayrılmayı kim düşündü
Sadece kaldı şirin hatıra
senin gibi yarı sevip
Dünya düştü başıma
Gine düştün aklıma
Bir zamanlar edin kalbimin sahibi
Şimdi kime sahipsin canım

Mira Rakhmatova

Sen olmadığın yerde seni arıyorum

Sen olmadığın yerde bile seni arıyorum
Hasret deli bir özlem sardı beni
Birden gözlerim doldu ağladım
Boş hayallere sarsıldım
Sen olmadığın yerde bile seni arıyorum
Senin için biliyorum anlamsız bunlar
Elimde değil unutmak seni
Sen olmadığın yerde bile seni arıyorum
Bir gün belki sende beni anlarsın
Kolay değil unutmak bir anda

Mira Rakhmatova

Sevdi yürek yandı kul oldu

Sevdi yürek yandı kul oldu
Göz yaşlarına boğuldu
Canım diyen sözleri
Ateş olup yakıyor
Feryat ettim dünyaya
Yetmedi benim sesim
Elim açtım duaya
Sabır diledim Allah tan kendime
Elveda dedim elveda namert yarım
Dünyada gemide kaldım tek özüm

Mira Rakhmatova

Şiir değil gerçek

Kadın olmak hayatın her alanında var olabilmek için mücadele etmek zorunda kalmaktır. Hayatınızın her anında "Ben de varım!" diye haykırmak istemektir. Günümüzde kadını lekelemekten daha kolay bir şey yok ne yazık ki.Bu namus kavramı hem kadın, hem erkek için aynı değil neden ? Namus sadece kadına özgü mü? Bir değil bir çok kadınları hayallerini yıkarlar bunu yaparken hiç düşünmezler çünkü toplumun bilinçaltında erkeği haklı çıkarma çabası vardır. Kadın ağlayınca hak etmiştir,özleyince müstahaktır, kadın çok sevince aşık olunca çok sıkıyor oluyor , kadın tutuğu elli bırakmak istemeyince gurursuz oluyor, bırakmak isteyince ahlâksız oluyor Ama kadın olmazsa erkekler hiçdir hiç..... Bir erkek dünyaya gelince kadın sütü kadın kucağı ve kadın sevgisi ile buyuyor. Kısacası kadın kötü ama erkekler de kadınsız hiç kos koca boşluk....

Mira Rakhmatova

Yaralı kalbim

Seni yaraladılar, değil mi kalbim,
Dayan , sabır et
Seni çok kırdılar biliyorum
üç beş günlük dünyaya esef
Dayan kalbim üç beş nefes kadarlık
yaralanan yaralayacak günü bekler
Seni kıranı bizde keseriz elbet bir gün
Sabır sabır sabır Allahım

Mira Rakhmatova

Yeni bir gün

Günaydın yine bir gün yeni gün
krler olsun Allahım
Gz açtım yine bir güne
Tatli ve aı Hayatta
Kimler mutlu kimler mutsuz
Kimi güler kimi alar
Kimi feryatla vedalaşır
Kimi yeni göz açar dünyaya
Kimi küser kirilir binler kalp
Yine bir gün yeni gün
Ederim şükür Allahım!!!

Mira Rakhmatova

Yürek sensiz sesiz ağlar

Yürek sensiz sesiz ağlar
Gidişin götürürdü umutlarımı
Sen yoksun kaldım tek başıma
Olmazmiydi ayrılmasaydık
Olmazmiydi ellerimi bırakmasaydın
Sen yoksun hayattım 'da
Neden çıkmıyor sün yüreğimden aklımdan
Gidişin götürdü umutlarımı, götürdü beni ,
Ben ben değilim oldum deli divane
Ah bu aşkın yaktı bitirdi beni

Mira Rakhmatova